

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 23. ФЕБРУАР 2020, ГОДИНА 21, БР. 24

УСТАНИ И ХОДИ!

Прије неког времена, мојој доброј старијој пријатељици се упокојила ћерка. У свом њеном родитељском болу и тешкоћи, њу је мучила једна мисао - како ће то изгледати кад Господ дође по други пут и када буде опште Васкрсење. Гдје ћемо стати сви - они који тада буду живи и сви они који су се до тада упокојили. То питање простора је некако и прихватила, али је много више бринула о томе како ћемо пронаћи једни друге у толиком народу. **ХОЋЕМО ЛИ СЕ ПРЕПОЗНАТИ?** Шта ако прођу вјекови до тог сусрета, а за неке су већ и прошли. Морам признати да, до тада, о томе никада нисам размишљала. О томе, чини се, може да размишља само родитељ који изгуби дијете. Једино родитељ може тако плански, стрпљиво да чека и да размишља о свим могућим околностима сусрета. Понеси кишобран, биће кише. Стави неки шешир на главу, видиш како је упекла Звијезда. Ову јакну вјетар не пробија, њу обуци. Добре су ти оне чизме од прошле године, ђон је гумени, нећеш се поклизати. Како ћеш пјешке, дуг је то пут! И тако унедоглед. До закона и литије - до сусрета!

Сада, када смо се, напоскон, послуже толико деценија, срели са Оцем небеским, све друге околности су нестале. Седмица броји два дана, а прогнозу више нико и не прати. Шта ће то коме сада, када се жури на састанак? **САСТАНАК НА КОЈЕМ СЕ КОНАЧНО ОСЈЕЋА КАО ЧОВЈЕК. КАО БОГОЛИКО БИЋЕ.** Као неко ко има име и презиме, и као онај кога препознају они око њега. Траже га у маси, питају се гдје је. Пробуди ли и њега Господ и да није запео негдје са неким безвезним, ситним људским страхом или незнањем, и оглушио се о позив? Гдје је сада, када се напоскон и вријеме продужило или је стало? Ма, кога је уопште брига за вријеме?! **УСТАНИ, ЧОВЈЕЧЕ, ИАКО СИ МОЖДА ВЕЋ ОДАВНО УМРО!** Отац те тражи, Отац те зове!

Обрћемо се, окрећемо се око себе.

- Јеси ли видио Сретена? Гдје су Илија и Милена?

- Ту су, ено их иза свештенства, други, трећи ред.

- А, нека, нека, Богу хвала, лијепо. Видјећемо се послуже, имамо кад.

МИРНО И СПОКОЈНО КОРАЧАЈУ ОНИ КОЈИМА СУ СВИ ВАСКРСНУЛИ. Још увијек има несталих који се траже. Неко брата, неко сестру, кума, драгог пријатеља. Можда нису могли данас, доћи ће у неђељу. А, шта ако не дођу ни у неђељу?

- А, да је Јоко жив, не би он мога' тако, него би се у памет држао. Шта сад ја да му радим? Како ћу оцу на очи, кад се сретнемо опет, једном?! Казаће: а ће ти је брат, соколе мој? Нијеси га ваљда, на овом кратком путу живота негдје заборадио или изгубио, не дај ти Господе! А, шта могу? Рећи ћу ка' што јесте. Нијесам ја, тата, заборадио њега, него је он заборадио тебе. А, не могу тако оцу казати... То ће га

растужити, забољети. Нека му сам каже. И они се морају срести једном...

Сви ћемо умирати, некад. Смрт је страшна! **СА ЈЕДНИМА ТРЕБА ДА СЕ РАСТАНЕШ, А СА ДРУГИМА ДА СЕ САСТАНЕШ. НИКУД ПРИСТО НИСИ БЕЗ ДОБРОГ ОДГОВОРА.** Не познају те ни преци, ни потомци.

- Не могу оцу на очи, без брата, не могу! А тек ћеду и баби! Добро се бабе сјетих. Можда ће се, ако се присјети бабе и њене, васцијели вијек у црно умотане главе, уразумити. Можда, даће драги Бог! Ех, кад би тако било, па да заједно, као браћа, васкрсемо и слободно једном, кад дође вријеме, Оцу на очи поћемо. Помози, Господе, пробуди мога брата. Знаш да га и Ти чекаш, више него сви живи и умрли заједно. Васкрсао си Лазара, Господе, иако већ дуго бјеше мртав, па васкрсни и овога мога несрећника. Молим Те, Господе, васкрсни га и доведи у неђељу међу живе!

Оливера Балабан, вероучитељица, писац и новинар "Светигоре"

...УСТАЛА СУ РАСПЕЋА И ИКОНЕ. Човека и да саломиш, ал' пробај воштаницу? Сваку кост да пребијеш, залуду ти, **НЕ НОСЕ РУКЕ КАНДИЛА, О НЕБО ЦРНЕ ГОРЕ СУ ОКАЧЕНА.** Ево ти брда у литији, море на Литургији, јутра се подвизавају, а ноћи монаше. Камен нас је позвао на молебне. Гробови закуцали на врата, веле: "Хајде, похитајте!" Меће се размећиле, тарабе растарабиле, ливаде потекле једна у другу, па усекле кањоне од људи. ...

Није Црна од тмине, већ од риза и мантија, нит' је Гора што је врлетна, већ што се црква на цркву успела. Нису се цркве свиле на земљи, но се земља свила око олтара. Шаку по шаку, камен по камен, дрво по дрво, поток по поток... све дошло на послушање, и ето се гора завладичила... Ђивоти су ливаде Црне Горе... Крш да целивам - мошти су. Сваки је катун - Хиландар! Нисмо бирали да будемо Срби. Да јесмо, можда бисмо погрешили и приметнули се у шта друго, погано... Не бира се то, хвала Богу, већ нерођен **ПРИМИШ К'О НАФОРУ И ЧИТАВОГ ВЕКА НОСИШ К'О БЛАГОСЛОВ.** ... Срби смо, распећа. Не постаје се то колевком, нит' умине гробом - Србин се животом искушава за Живот вечни. ... Црна Гора... - ту где је Србин на икони прогледао.

Михаило Меденица, књижевник и публициста

ДЕЦА ЛИТИЈА - ДЕЦА БОЖИЈА

Браћо и сестре, Христови сапутници, Ви који разумијете све, и знате да Вам наше бесједе и проповједи нијесу потребне да бисте знали да се истина наших сабрања не налази у њима, већ у Вашим лицима и именима, у којима се огледа Онај Који нас посматра са висина. И, то је она топлина погледа на нашим личностима коју осјећамо од Онога КОЈИ ЈЕ СИШАО СА НЕБЕСКИХ ЛИТИЦА ДА БИ НАС САБРАО НА НАШИМ УЛИЦАМА.

То је ноћас Црна Гора, улице и тргови људског лица, које је обасјано оном радошћу сусрета човјека и Прволица. Наш нобеловац Андрић ће рећи: "Звезданог неба и људског лица никада се човек неће моћи нагледати. Гледаш и гледаш, и све је виђено а незнано, познато а ново. Лице, то је цвет на тој биљци која се зове човек". А, шта ће тек рећи за ова Лица са Улица, Онај који је нас загрлио љубављу, па нас изабрао прије нашега рођења? ...

ЛИЦА СА УЛИЦА НАШИХ ЛИТИЈА, ГОСПОДЕ, ТО СУ ФРЕСКЕ НА ЗИДОВИМА ХРАМА КОЈИ ОВАЈ НАРОД ПОДИЖЕ У СЛАВУ ТВОЈУ. И, свако ово Лице има своје име, Господе, и упиши га у ону Књигу Живота, да у вјечности просија се Твоја доброта, јер си нам обећао, Господе: *Ко призна Мене пред људима, признаћу и ја њега пред Оцем својим који је на небесима* (Мт.10,32) *и пред анђелима Божијим* (Лк.12,9). Знаш, кад све ово мине, и кад дође ред на сваког од нас да стане пред Његово Лице, Он ће нас упитати: Ко си Ти? А, сваки од нас ће Му одговорити: Ја сам Лице са Улице из Црне Горе, ЈА САМ ДИЈЕТЕ ЛИТИЈЕ! А, Он ће нас радостан и намијан загрлити и одмах нас препознати и рећи: Ово су дјеца Моја, која су име Моје прославила, и претке своје нијесу издали, но су потомке своје задужили. То сте ви, браћо и сестре, Христови сапутници, Лица са Улица, Свете Литије. И сад знамо: кад се воле два бића, каже се: то је љубав, а кад се воли међу собом цијели народ, каже се: то је Литија. ЛИТИЈА И ЉУБАВ, ЕТО, ТО ЈЕ ОНО ШТО ЈЕ ЦРНУ ГОРУ, ових дана и ноћи, ОСВИЈЕТЛИЛО, да би је препородило и сваким благословом испунило.

Будућност је у нашим рукама, Браћо и Сестре, ако се ми ходајући постарамо да сами будемо у Божијим рукама, НОСЕЋИ И ОНЕ КОЈИ НЕ МОГУ ДА НАС ПРАТЕ. Од сад, сви ви, осјењени благословом и милошћу, свих ових дана, кад се нађете у животним искушењима и проблемима, прекрстите се и реците у себи: Ја сам дијете Литија. И чуваће вас Онај Кома смо тврду вјеру дали и Кома смо се завјетовали, и помоћи ће вам, доносећи спасење и оздрављење Вама и Вашем дому... И, зато, кад Вас питају ко сте, реците: Ми смо дјеца Литија! *Протојереј-ставрофор проф. др Борис Брајовић*

У НЕДЕЉИ МЕСОПУСНОЈ ПРОСЛАВЉАМО:

- 23.(10) Свети свештеномученик Харалампије (Месне покладе)
- 24.(11) Св. свештеномученик Власије; Св. великомученик Ђорђе Кратовац
- 25.(12) Свети Мелетије Антиохијски; Икона Богородице Иверске
- 26.(13) Преподобни Симеон Мироточиви
- 27.(14) Преподобни Авксентије; Свети Кирило Словенски
- 28.(15) Свети апостол Онисим; Преподобни Јевсевије Пустиняк
- 29.(16) Свети мученици Памфил, Порфирије и других 12 мученика

ПРЕПОРУКА НОВЕ РУБРИКЕ НА САЈТУ САБОРНЕ ЦРКВЕ

ОДБРАНА СВЕТИЊА У ЦРНОЈ ГОРИ

Као сведоци живог Јеванђеља у Црној Гори - где народ ходи за Христом на исти начин као и пре 2020 година, у импозантним и сваког дивљења достојним свенародним литијама, које су Црну Гору преобразиле у Свету земљу, док слушамо и читамо духовне проповеди архијереја, свештенства и монаштва у Црној Гори - какве се нису чуле од времена св. владике Николаја и св. авве Јустина, преносимо у нашим *Саборницима* неке од најлепших мисли и беседа у одбрану светиња. На насловној страни сајта Саборне цркве, отворили смо нову рубрику, под називом: ОДБРАНА СВЕТИЊА У ЦРНОЈ ГОРИ, са антологијском фотографијом литије и Крста проношеног Жабљакком, кроз снежну мећаву, поставши символ РАСПЕЋА И ПОБЕДЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ у Црној Гори и свуда где страда. У овој рубрици су постављени досадашњи *Саборници* са овом тематиком, а постављаће се и будући бројеви; ту су и најраније вести о дешавањима у Црној Гори и о молитвеној подршци у Београду и Саборној цркви.

Остајемо у нади да ће, у своје време и уз Божију помоћ, настати велика књига која ће објединити све те духовне драгуље, мисли, проповеди, текстове и беседе, духоносне и спасоносне, одржане у Црној Гори или у вези са историјским догађајима који су је обележили у протекла два месеца. Драга браћо и сестре, можете нам слати одабране беседе, текстове и цитате са овом тематиком на адресу: sabornik@saborna-crkva.com.

А, кад нас бројите, бројте наше претке, али и наше потомке, због којих смо изашли, а који се још нијесу родили. ... Не могу нас избројати јер нијесу крштени, а ко није крштен - не може да види анђела. Када погледају правим очима, избројаће тачно колико нас има...
Протојереј-ставрофор Гојко Перовић, ректор Цетињске богословије

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел.храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.